

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-11/18-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja R. M. iz Đ., protiv rješenja tuženog Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 22. veljače 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/975, urbroj: 401-01/04-17-4 od 5. prosinca 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem točkom 1. izreke poništava se rješenje bolnice V., broj: 02/1-2279/1/3-2017 od 10. listopada 2017., u dijelu pod točkom 3. izreke prvostupanjskog rješenja kojom je odbijen zahtjev tužitelja za dostavom pisanog testa odabranog kandidata, te se odobrava tužitelju pravo na pristup preslici pisanog testa odabranog kandidata Ž. V. (točka 2. izreke). Također se nalaže bolnici V. da postupi sukladno točki 2. izreke rješenja tuženika u roku od 8 dana od dana primitka ovog rješenja (točka 3. izreke). Ujedno se odbija žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja od 10. listopada 2017., u preostalom dijelu kao neosnovana (točka 4. izreke).

U tužbi protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj u bitnom navodi da mu nije omogućeno ostvarenje njegovog Ustavnog prava na pristup traženim informacijama u cijelosti, odnosno da mu nije omogućen pristup svim podacima koje je zatražio u zahtjevu od 11. rujna 2017., upućenom bolnici V.

Predlaže da se usvoji tužbeni zahtjev i omogući mu pravo na pristup svim traženim dokumentima u propisanom obliku, sukladno navedenom zahtjevu.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da tužbeni razlozi nisu osnovani, te uglavnom ponavlja već navedeno iz obrazloženja osporenog rješenja. Tako navodi da je tužitelju omogućen uvid u cjelokupnu natječajnu dokumentaciju, u kojem natječaju je i sudjelovao kao kandidat, jer to

proizlazi iz potvrde prvostupanskog tijela od 10. listopada 2017.

Također se tuženik poziva i na načelo ravnopravnosti propisano u članku 8. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15.), što je već naveo i u obrazloženju osporenog rješenja. Dodaje da iz sadržaja tužbe uopće nisu razvidni konkretni razlozi za pokretanje predmetnog spora, u smislu odredbe članka 23. stavka 1. točke 7. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- nadalje u tekstu: ZUS).

Nadalje se dodaje da se prilikom donošenja odluke vodilo računa o pravu javnosti da se upozna s činjenicom da li odabrani kandidat ispunjava uvjete natječaja, obzirom da će se njegov rad financirati iz javnih sredstava, kao i da je u odnosu na utvrđenje da u preostalom dijelu nema zakonske osnove da se tužitelju omogući pristup traženim informacijama, dan valjani razlog. Naime, u odnosu na natječajnu dokumentaciju neizabranih kandidata ne prevladava javni interes, već potreba zaštite prava na ograničenje propisano u članku 15. stavku 2. točki 4. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Iz tog razloga je zaključuje tuženik bilo osnove odbiti žalbu tužitelja u odnosu na navedeni dio prvostupanskog rješenja.

Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev i potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prije svega se ističe da je tužitelj zatražio poništenje rješenja tuženika od 5. prosinca 2017., iako je sa zahtjevom djelomično uspio, obzirom da mu je točkom 2. izreke rješenja tuženika odobreno pravo na pristup preslici pisanog testa odabranog kandidata Ž. V.

Kako tužitelj osporava primjenu prava, a činjenice nisu sporne, te stranke u tužbi, niti u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave temeljem odredbe članka 36. točke 4. ZUS-a.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj u zahtjevu od 11. rujna 2017. tražio cjelokupnu natječajnu dokumentaciju za svakog prijavljenog kandidata na raspisanom natječaju za radno mjesto stručni suradnik informatičke struke (koji je objavljen 21. srpnja 2017. na web stranici bolnice V.) te dobivanje preslike odgovarajućih dokumenata vezanih uz navedeni natječaj. Također je tražio i kopiju audio zapisa usmenog dijela testiranja, a dana 10. listopada 2017. je usmenim zahtjevom (o kojem je sačinjena službena bilješka) tražio dokumente navedene u točki 2. izreke tuženikovog rješenja.

Prema ocjeni ovog Suda osporenim rješenjem je u cijelosti sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.) odgovoreno na sve navode tužitelja iz žalbe, te su dati jasni i valjani razlozi na kojima je utemeljeno rješenje kojim je u dijelu odbijena njegova žalba. Također i u odnosu na dio žalbe povodom kojeg je poništeno rješenje bolnice V. od 10. listopada 2017., na način naveden u točki 1. izreke, te odobren tužitelju pristup preslici pisanog testa odabranog kandidata Ž. V. (točka 2. izreke) je dano valjano obrazloženje.

Tako je tuženik iscrpno obrazložio razloge zbog kojih je bilo zakonske osnove omogućiti tužitelju pristup pisanom testu izabranog kandidata, jer smatra da isti uz ostalo predstavlja natječajnu dokumentaciju izabranog kandidata, odnosno da je jedan od uvjeta za izbor kandidata na natječaju, pa da stoga preteže javni interes na navedenu informaciju, u odnosu na potrebu zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Naime, obzirom da će se sredstva za rad izabranog kandidata financirati iz javnih sredstava, to je tuženik ocijenio da javnost ima pravo biti upoznata s činjenicom ispunjava li izabrani kandidat uvjete iz natječaja. Iz tog razloga se tužitelju pristup tom podatku omogućio u cijelosti, sa kojim razlozima i obrazloženjem je suglasan i ovaj Sud u cijelosti.

Stoga je osnovano tuženik sukladno članku 117. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku, u vezi s člankom 25. stavkom 7. Zakona o pravu na pristup informacijama riješio kao pod točkom 1., 2. i 3. izreke rješenja.

U odnosu na dio rješenja kojim je odbijena žalba tužitelja, po prethodno provedenom testu razmjernosti i javnog interesa, tuženik je zaključio da u odnosu na dokumentaciju kandidata koji nisu izabrani, odnosno nisu primljeni na radno mjesto te neće biti plaćeni za svoj rad iz javnih sredstava, ne postoji interes javnosti za dobivanjem navedenih informacija, već je riječ isključivo o osobnom interesu tužitelja.

Stoga je tuženik u navedenom dijelu žalbu tužitelja odbio pozivom na odredbu članka 116. stavak 1. točku 2. Zakona o općem upravnom postupku, te riješio kao u točki 4. izreke rješenja.

Naprijed navedeno je tuženik valjano obrazložio te naveo jasne razloge na kojima temelji odluku, koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti. Tužitelj u tužbi samo ističe da mu nije omogućeno pristupanje informacijama odnosno da nije postupljeno sukladno Ustavu Republike Hrvatske jer nije dobio u cijelosti informacije sukladno traženju iz zahtjeva, bez konkretnog obrazloženja u čemu sve nalazi rješenje tuženika nezakonitim.

S obzirom na naprijed navedeno, Sud nalazi da prigovori tužitelja iz tužbe nisu odlučni niti su od utjecaja na ocjenu zakonitosti osporenog rješenja tuženika, pa nije našao osnove to rješenje poništiti, kako je tužitelj zatražio u tužbi.

Stoga je temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 22. veljače 2018.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.